

Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Інститут філології
Кафедра теорії літератури, компаративістики і літературної
творчості

Спецкурс для аспірантів II року навчання

**ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ:
ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ, ПОЕТИКА**

Укладач – д.філол.н., доц. Шаповал М.О.

Затверджено на засіданні
Вченої ради Інституту філології,
«26» березня 2013 року, протокол №8

Київ – 2013

Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика (30 годин – 20 лекційних, 10 практичних).

Теми лекцій:

Тема 1. Вступ. Предмет та завдання курсу. Поняття літературного процесу як частини художнього процесу і складової розвитку людства. Література як динамічна система, її розгляд у класичній, неокласичній, неокласичній картині світу. Література як система, здатна до самоорганізації. Зовнішні і внутрішні рушійні сили літературного процесу, їх діалектика. Класифікація внутрішніх факторів літературного процесу, поняття культурного контексту.

Тема 2. Традиція та новаторство в індивідуальній творчості та літературному процесі. Фоновий та експлікований режими функціонування традиції в літературі (далека та близька традиції). Продовження та порушення традиції у межах індивідуальної творчості. Види підключення традиції. Пам'ять культури, її вибіркового характер, художні взаємодії як діалог текстів, письменників, напрямів, літератур, художніх епох. Сильні та слабкі взаємодії. Розсіювання, концентрація. Індивідуальні та загальні, внутрішньонаціональні та міжнаціональні взаємодії. Інтертекстуальність як художня взаємодія.

Тема 3. Типи руху літератури та художнього процесу. Циклічні та лінійні концепції стильової еволюції. Концепція Г.Вельфліна, її розвиток М.Зеровим та В.Петровим, «хвильова теорія» стильової еволюції Д.Чижевського. Членування літературного процесу: поняття «покоління», «століття», художнього напрямку та періоду, художньої епохи. Художній напрям як інваріант художньої концепції світу і дійсності.

Тема 4. Суб'єктна сфера та її виявленість засобами поетики. Синкретична творчість (за О.Веселовським). Поняття суб'єктного синкретизму та його відображення в структурі твору. Синкретичні форми у сучасних мистецтвах. Авторське начало в епоху традиціоналізму. Художній принцип ейдетичної (риторичної) поетики. Зрошеність образу та поняття в ейдосі. Художній канон і традиційність, новизна та оригінальність в їх межах. Особисте авторство, єдність автора та героя. Типи авторства в епоху традиціоналізму. Суб'єктна сфера на індивідуально-творчій стадії літературного розвитку. Суб'єкти авторського плану: образ автора, оповідач, розповідач. Творчість для Іншого. Розвиток суб'єктних структур «неокласичного типу». Людина та світ у концепціях різних художніх епох.

Тема 5. Поява «чужого слова» у власному тексті. Інтертекст як метафора і як поняття. Два основні підходи до розуміння тексту. Теоретичні передумови виникнення інтертекстуального підходу: психологічне мовознавство О.Потебні, його розуміння мови як діяльності; діалогічний погляд на літературу М.Бахтіна; вчення Ю.Тинянов про художній прийом, його актуалізацію/автоматизацію і значення для пародіювання. Інтертекстуальність як критерій художності.

Тема 6. «Давні» та «нові» концепції інтертекстуальності. Явище інтертекстуальності у різних аспектах: як процес, об'єкт, феномен письма, феномен прочитання тексту. Значення та авторство термінів «інтекст» та «текст в тексті». «Вертикальна» та «горизонтальна» проекції інтертекстуальності, факультативна та необхідна інтертекстуальність. Проблематика міжтекстового методу.

Тема 7. Інтертекстуальність та її терміносистема. Дефініції тексту, дискурсу, прецидентного тексту. Типи і форми інтертекстуальності. Однотекстова і системнотекстова референція. Виразальні засоби інтертекстуальності: маркери та функції інтекстів.

Тема 8. Тематично-фабульні форми інтертекстуальності. Традиційні сюжети, образи, мотиви, їх модифікація у нових текстах. Подолання стилістичного синкретизму: розмежування понять «цитата», «алюзія», «ремінісценція». Співвідношення текстових систем як тип інтертекстуальності. Різниця між пародією та стилізацією, пародією та пародіюванням, стилізацією та імітацією.

Тема 9. Інтерсеміотичність та інтермедійність у літературі. Теорія інтермедійності і синтез мистецтв. Література як форма медій. Інтермедійні стратегії читання і соціологія читача. Кодування та перекодування типів мистецтв, міжмистецький діалог.

Теми практичних занять:

Семинар 1. Актуальні проблеми теорії інтертекстуальності (2).

1. Текст і дискурс: де провести межу доцільності інтертекстуальних пошуків?
2. Автор і читач: інтертекстуальність як міжсуб'єктна комунікація.
3. Проблема виокремлення інтексту: аналіз чи інтуїція?
4. Інтермедіальність (інтерсеміотичність): проблеми перекодування.
5. Етичне та естетичне: інтертекстуальна гра чи позичені знахідки?
6. Чи може претендувати інтертекстуальність на статус окремої науки?

Література:

1. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности / Н. Пьеге-Гро ; пер. с фр. Г.К. Косикова, В.Ю. Лукасик, Б.П. Нарумова ; общ. ред. и вступ. ст. Г.К. Косикова. – М. : Изд-во ЛКИ, 2007. – 240 с.
2. Денисова Г. В. В мире интертекста: язык, память, перевод / Г.В. Денисова. – М.: Азбуковник, 2003. – 300 с.
3. Гловінський М. Інтертекстуальність / Міхал Гловінський // Теорія літератури в Польщі. Антологія текстів. Друга половина ХХ – початок ХХІ ст. / упоряд. Б. Бакули ; за заг. ред. В. Моренця ; пер. з польськ. С. Яковенка. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. – 531с.
4. Кузьмина Н. А. Интертекст и его роль в процессах эволюции поэтического языка / Н.А. Кузьмина. – М. : КомКнига, 2007. – 272 с.

5. Нич Р. Світ тексту: постструктуралізм і літературознавство / Ришард Нич ; перекл. з польськ. О. Галета. – Л. : Літопис, 2007. – 316 с.
6. Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми. – К., Автограф, 2009.

Семінар 2. Актуальні проблеми інтертекстуальних практик (2).

1. Типології інтертекстуальності та принципи покладені в їх основу їх організації.
2. Сильні та слабкі текстові позиції. Поняття «текстового шва».
3. Типи і форми ксеномаркерів, їх використання та пов'язані з цим труднощі.

Література:

1. Фатеева Н. А. Інтертекст в мире текстов: Контрапункт интертекстуальности / Н.А. Фатеева. –2-е изд., испр. – М. : КомКнига, 2006. – 280 с.
2. Арнольд И. В. Семантика. Стилистика. Интертекст / И.В. Арнольд. – СПб.: Изд-во С.-Петербургского университета, 1999. – 444 с.
3. Чернявская В. Е. Интерпретация научного текста : учебное пособие / В.Е. Чернявская. –4-е изд. – М. : Изд. ЛКИ, 2007. – 128 с.
4. Ямпольский М. Память Тиресия. Интертекстуальность и кинематограф / М. Ямпольский. – М.: РИК «Культура», 1993. – 464 с.
5. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности / Н. Пьеге-Гро ; пер. с фр. Г.К. Косикова, В.Ю. Лукасик, Б.П. Нарумова ; общ. ред. и вступ. ст. Г.К. Косикова. – М. : Изд-во ЛКИ, 2007. – 240 с.
6. Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми. – К., Автограф, 2009.

Семінар 3. Методика інтертекстуального аналізу художнього твору (2).

Під час семінарського заняття студентами здійснюється інтертекстуальний аналіз літературних текстів за такою схемою:

1. Визначити межі аналізованого уривка (цілий твір, уривок, частина циклу).
2. Виокремити інтексти (стилістичні та семантичні) та довести їх інтертекстуальний статус за такими ознаками: а) має межі, що визначаються зміною суб'єкта мовлення, стилю, тону; б) містить графічне маркування; в) відсилає до іншого тексту (але не до дискурсу); двічі і більше повторюється в тексті, або знаходиться в сильній позиції (заголовок, початок, кінець твору, місце нагромадження художніх засобів).
3. Визначити текст, до якого іде відсилання, показати як змінюється функція інтексту у новому тексті.
4. Визначити форму кожного інтексту, схарактеризувати її.

5. Оцінити наявність: автоінтертекстуальності (внутрішньої та зовнішньої), інтермедіальності, перспективної та ретроспективної інтертекстуальності, інтердискурсивності, що є прийомом.

6. Пов'язати інтертекстуальні елементи з авторськими масками.

7. Оцінити густоту, інтенсивність, значимість для інтерпретації вибраних інтекстів та встановити тип інтертекстуальності: а) одноксткова (визначити які інтексти переважають); б) системно-текстова (визначити форму).

8. Використати інтертекстуальний аналіз для інтерпретації художнього твору.

Семінар 4. Інтертекстуальний аналіз поезії і прози. (Для аналізу пропонується цикл віршів Л.Костенко «Силуети», вінок сонетів Д.Павличка «Граностов», «Слово про рідну матір» М.Рильського, «Герцини» Ю.Клена, псалми у перекладах та переспівах, Т.Шевченка, І.Франка, Л.Костенко, «Дума про маленьку людину» О.Стусенка, «Апостоли» В.Домонтовича або твори на вибір студентів.).

Семінар 5. Драматургія М.Куліша: інтермедійні аспекти та їх інтерпретація(2).

1. Одноксткова референція: цитати, алюзії, ремінісценції у п'єсі «Мина Мазайло».

2. Текст п'єси «Народний Малахій» та біблійний інтертекст. Текстові плани.

3. Системно-текстова референція «Хулій Хурина» М.Куліша та роман І.Еренбурга.

4. Інтермедіальність «Патетичної сонати». Автоінтертекстуальність у М.Куліша.

Література:

Куліш М. Твори : в 2 тт. /Микола Куліш/ – К. : Дніпро, 1990. – Т. 1. – 506 с.

Куліш М. Твори : в 2 тт. /Микола Куліш/ – К. : Дніпро, 1990. – Т. 2. – 878 с.

Шаповал М. Інтертекст у світлі рампи: міжтекстові та міжсуб'єктні реляції української драми. – К., Автограф, 2009.

Ласло-Куцюк М. Маски Миколи Куліша // Шукання форми: Нариси з української літератури ХХ ст. / М. Ласло-Куцюк. – Бухарест: Критеріон, 1980. – С. 233-266.

Свербілова Т. Міфологізація тексту Шевченка у п'єсах Миколи Куліша / Тетяна Свербілова // Тарас Шевченко і народна культура : зб. праць Міжнар. 35-ї наук. шевченківської конф. (Черкаси, 20-22 квітня 2004 р.) : у 2 кн. – Черкаси : Брама-Україна, 2004. – Кн. 2. – С.184-189.

Іванюк С. Міфи про Миколу Куліша / С. Іванюк // Наукові записки : зб. наук. праць НаУКМА. – Т.4 : Філологія. – К. : Вид. дім "КМ Академія", 1998. – С.75-84.

Література до курсу:

1. Арнольд И. В. Семантика. Стилистика. Интертекст / И.В. Арнольд. – СПб.: Изд-во С.-Петербургского университета, 1999. – 444 с.
2. Бахтин М. Проблемы поэтики Достоевского / М. Бахтин. – М. : Советский писатель, 1963. – 363 с.
3. Бахтин М. Эстетика словесного творчества / М. Бахтин. – М. : Искусство, 1986. – 445 с.
4. Волков А. Р. Традиційні сюжети та образи (нарис теорії ТСО) // Б-ка тижневика “Зарубіжна література”. – 1998. – №25-28 (89-92). – С. 3-14.
5. Денисова Г. В. В мире интертекста: язык, память, перевод / Г.В. Денисова. – М.: Азбуковник, 2003. – 300 с.
6. Жолковский А. К. Блуждающие сны: Из истории русского модернизма : сборник статей / А.К. Жолковский. – М. : Советский писатель, 1992. – 432 с.
7. Ільницький М. Порівняльне літературознавство : навч. посібник : у 2-х ч. / М. Ільницький, В. Будний. – Л. ВЦ ЛНУ ім. І.Франка, 2007. – Ч. 1 : Лекційний курс. – 280 с.
8. Кузьмина Н. А. Интертекст и его роль в процессах эволюции поэтического языка / Н.А. Кузьмина. – М. : КомКнига, 2007. – 272 с.
9. Мітосек З. Теорії літературних досліджень / Зофія Мітосек ; пер. з польськ. Віктор Гуменюк ; наук. ред. В.І. Іванюк. – Сімферополь : Таврія, 2003. – 408 с.
10. Нич Р. Світ тексту: постструктуралізм і літературознавство / Ришард Нич ; перекл. з польськ. О. Галета. – Л. : Літопис, 2007. – 316 с.
11. Новиков В. И. Книга о пародии / Вл. Новиков. – М. : Советский писатель, 1989. – 554 с.
12. Нудьга Г. А. Пародия в українській літературі / Г.А. Нудьга ; відп. ред. С.В. Щурат. – К. : Вид-во АН УРСР, 1961. – 176 с.
13. Нямцу А. Поэтика традиционных сюжетов / А.Е. Нямцу. – Черновцы : Рута, 1999. – 176 с.
14. Нямцу А. Е. Основы теории традиционных сюжетов / А.Е. Нямцу. – Черновцы : Рута, 2003. – 80 с.
15. Потебня А. А. Слово и миф / А. Потебня. – М. : Правда, 1989. – 624 с.
16. Просалова В. Текст у світі текстів Празької літературної школи : монографія / Віра Просалова. – Донецьк : Східний видавничий дім, 2005. – 344 с.
17. Просалова В.А., Бердник О.С. Интертекстуальність художнього тексту: текстотвірний і рецептивний аспекти. Монографія/ Віра Просалова, Олена Бердник. – Донецьк: Норд-Прес, 2010. – 152 с.
18. Пьеге-Гро Н. Введение в теорию интертекстуальности / Н. Пьеге-Гро ; пер. с фр. Г.К. Косикова, В.Ю. Лукасик, Б.П. Нарумова ; общ. ред. и вступ. ст. Г.К. Косикова. – М. : Изд-во ЛКИ, 2007. – 240 с.
19. «Свое» и «чужое» слово в художественном тексте : сборник науч. трудов. – Тверь: Твер. гос. ун-т, 1999. – Вып.5. – 220 с.

20. Теория литературы : в 4 тт. / РАН; Институт мировой литературы им. А.М. Горького [глав. ред. Ю.Б. Борев]. – М. : ИМЛИ РАН, «Наследие», 2001. – Т. 4 : Литературный процесс. – 624 с.
21. Тюпа В. И. Анализ художественного текста / В.И. Тюпа. – М. : Изд. центр «Академия», 2006. – 336 с.
22. Фатеева Н. А. Интертекст в мире текстов: Контрапункт интертекстуальности / Н.А. Фатеева. –2-е изд., испр. – М. : КомКнига, 2006. – 280 с.
23. Фатеева Н. А. Интертекстуальность и ее функции в художественном дискурсе / Н.А. Фатеева // Известия АН : Серия литературы и языка. – 1997. – Т. 56. – №5. – С. 12-21.
24. Хализев В. Е. Теория литературы / В.Е. Хализев. – М. : Высшая школа, 1999. – 373 с.
25. Чернявская В. Е. Интерпретация научного текста : учебное пособие / В.Е. Чернявская. –4-е изд. – М. : Изд. ЛКИ, 2007. – 128 с.
26. Шаповал М. Интертекст у світлі рампи: між текстові та міжсуб'єктні реляції української драми. – К.: Автограф, 2009. – 352 с.
27. Ямпольский М. Память Тиресия. Интертекстуальность и кинематограф / М. Ямпольский. – М.: РИК «Культура», 1993. – 464 с.

Джерела:

1. Барт Р. Від твору до тексту. /Избранные работы. Семиотика, поэтика / Ролан Барт ; пер. с фр., сост., общ. ред. и вступ. ст. Г.К. Косикова. – М. : Прогресс, 1989. – 616 с. або Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
2. Барт Р. Текстуальний аналіз «Вальдемара» Е.По // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
3. Бахтін М. Висловлювання як одиниця мовленнєвого спілкування // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
4. Бахтін М. Проблема тексту в лінгвістиці, філології та інших гуманітарних науках // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
5. Державин В. Проблема наслідування і стилізації / Володимир Державин // Література і літературознавство: Вибрані теоретичні та літературно-критичні праці / В. Державин ; упор. С. Хороб. – Івано-Франківськ : Плай, 2005. – 492 с.
6. Еко У. Поетика відкритого твору // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
7. Еко У. Надінтерпретація текстів // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
8. Лотман Ю. Текст у тексті // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.

9. Лотман Ю. М. Символ – ген сюжета // Внутри мыслящих миров: Человек – текст – семиосфера – история / Лотман Ю.М. – М. : Языки русской культуры, 1999. – С. 115-145.
10. Лотман Ю. М. Символ в системе культуры // Избр. статьи : в 3-х тт. / Лотман Ю. М. – Таллинн : Изд. «Александра», 1992. – Т. 1 : Статьи по семиотике и типологии культуры. – С. 191-199.
11. Лотман Ю. М. Память в культурологическом освещении // Избр. статьи : в 3-х тт. / Лотман Ю. М. – Таллинн : Изд. «Александра», 1992. – Т. 1 : Статьи по семиотике и типологии культуры. – С. 200-202
12. Тынянов Ю. Н. Достоевский и Гоголь (К теории пародии) // Поэтика. История литературы. Кино / Ю.Н. Тынянов ; подг. изд. и комментарии Е.А. Тоддеса, А.П. Чудакова, М.О. Чудаковой. – М. : Наука, 1977. – С. 198-226.
13. Тынянов Ю. Н. О пародии // Поэтика. История литературы. Кино / Тынянов Ю.Н. ; подг. изд. и комментарии Е.А. Тоддеса, А.П. Чудакова, М.О. Чудаковой. – М. : Наука, 1977. – С. 284-310.
14. Тынянов Ю. Литературный факт // Поэтика. История литературы. Кино / Тынянов Ю.Н. ; подг. изд. и комментарии Е.А. Тоддеса, А.П. Чудакова, М.О. Чудаковой. – М. : Наука, 1977
15. Фуко М. Що таке автор? // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.
16. Якобсон Р. Лінгвістика і поетика // Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / ред. М. Зубрицька. – Л. : Літопис, 2002.

Запитання для контролю:

28. Які метафори описують головні ознаки інтертекстуальності? Чому вони проникли у сферу метамови?
29. Чому поняття тексту стає центральним поняттям літературознавства?
30. Схарактеризуйте два основні підходи до розуміння тексту. Чому текст є «конденсатором культурної пам'яті» (Ю.Лотман)?
31. Яким чином художність літературного твору пов'язана з його інтертекстуальністю?
32. Які праці О.Веселовського, Ю.Тынянова та М.Бахтіна дотичні до теорій інтертекстуальності і яким чином?
33. Чиї теорії вважають джерелами інтертекстуального підходу? Чому психологічне мовознавство О.Потебні можна долучити до цих теорій?
34. Розкрийте поняття поліфонія, діалог, діалогічність у розумінні М.Бахтіна.
35. Яким чином у теорії Х.Блума ідеї психоаналізу та інтертекстуальності переплітаються між собою?
36. Ким і коли був запроваджений у науковий обіг термін «інтертекстуальність»?
37. Яким чином співвіднесені теорії інтертекстуальності та діалогізму, інтертекстуальності та літературних впливів?

38. Яким чином інтертекстуальність тлумачиться у наратології? Назвіть типи транстекстуальних зв'язків за класифікацією Ж.Женетта.
39. Які літературознавчі наслідки спричинила праця Р.Барта «Від твору до тексту» (1971), у якій мовилося про тотальну інтертекстуальність?
40. Розкрийте тлумачення феномену інтертекстуальності М.Ріффатерром. Які були причини розмежування факультативної та необхідної інтертекстуальності?
41. Що таке інтерпретанта?
42. Встановіть значення та авторство термінів «інтекст» та «текст в тексті».
43. З якою метою М.Пфістер розрізняє «вертикальну» та «горизонтальну» проекції інтертекстуальності?
44. З якої причини концепція глобальної (широкої) інтертекстуальності вичерпала себе в літературознавстві?
45. Чи можна зводити інтертекстуальність до функціонування специфічних надтекстових утворень, об'єднаних спільним топосом?
46. Дайте визначення поняття вузької маркованої інтертекстуальності.
47. Яким способом М.Ямпольський пропонує ідентифікувати інтексти? Що таке текстова аномалія?
48. Схарактеризуйте специфіку функціонування інтертекстуальності в модернізмі та в постмодернізмі.
49. Що таке авторська інтертекстуальність, які є її різновиди?
50. Чому в науці відсутня єдина дефініція тексту?
51. Які параметри тексту є найважливішими для філологічних дисциплін?
52. Чому останнім часом зросла популярність терміна «дискурс»? Дайте визначення цього поняття.
53. Чому інтертекстуальність можна вважати парадигмою сучасного способу інтелектуального осягнення світу?
54. За якими ознаками розрізняють «претексти» та прецедентні тексти (за терміном Ю.Караулова)?
55. На основі якої ознаки були вибудовані перші типології міжтекстових зв'язків?
56. Яким чином розуміння тексту як послідовності знаків змінило підхід до інтертекстуальності?
57. Опишіть модель інтертекстуальності, засновану на способі референції, що її авторами є М.Пфістер та У.Бройх? У чому її перевага?
58. Чи можливо вибудувати типологію видів і форм міжтекстовості на базі різних підходів? Хто здійснював такі спроби і наскільки вони були успішними?
59. Що таке маркування інтекстів, яким воно буває?
60. Яким чином на виявленість інтексту впливає його позиція в тексті? Що таке сильна позиція в художньому тексті?
61. Завдяки яким стилістичним прийомам маніфестується гетерогенність мовлення?
62. Наскільки графічне маркування інтекстів є доцільним та вживаним у художньому дискурсі?

63. Як інтертекстуальність пов'язана з тематикою художнього твору?
64. Чому при інтертекстуальному аналізі необхідною є інтерпретація функцій інтексту? Назвіть найважливіші функції категорії інтертекстуальності.
65. Що таке однокротова інтертекстуальність?
66. Яка інтертекстема є базовим носієм інтертекстуального значення? Сформулюйте визначення.
67. Хто запровадив у термін «традиційні сюжети та образи» (ТСО)? Які існують терміни-дублети цього поняття у європейському та американському літературознавстві?
68. Які ознаки традиційних змістово-фабульних структур можна екстраполювати на ті форми семантичної інтертекстуальності, які перебувають поза межами традиції?
69. Як ТСО корелюють з новим текстом залежно від типу організації художнього дискурсу(класичного, некласичного, неонекласичного)?
70. Що ускладнює вивчення стилістичних форм інтертекстуальності? Які причини термінологічних різночитань?
71. Назвіть необхідні ознаки цитати, дайте її визначення.
72. Як розрізняють цитату і плагіат у художньому творі?
73. Назвіть диференціюючі ознаки алюзії, дайте визначення, наведіть приклади вживання алюзії.
74. Які існують тлумачення ремінісценції? Які ознаки ремінісценції є необхідними? Дайте визначення.
75. Що таке системно-текстова інтертекстуальність?
76. Яким чином однокротова та системно-текстова інтертекстуальність переплітаються в художньому творі? Чи можна художні твори засновані на системно-текстовій інтертекстуальності вважати низьковартісною літературою? Чому? Наведіть приклади яскравих художніх творів організованих таким чином.
77. Хто і в яких аспектах досліджував феномен пародії; стилізації?
78. Що таке «третій план» тексту? Кому належить цей термін? Як третій план пов'язаний з інтерпретацією?
79. Чим відрізняється пародія від стилізації?
80. Чи є системно-текстова інтертекстуальність обов'язковою для читача?